
MERYEM SURESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Kovulmuş ve taşlanmış şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla,

(Meryem 19/1)

كَاهِلْعَصِّ

KAF! HA! YA! AYN! SAD!

(Meryem 19/2)

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا

Bu, Rabbinin, kulu Zekeriya'ya olan iyiliğinin hikâyesidir.

(Meryem 19/3)

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا

O, bir gün Rabbine gizlice yalvarmıştı.

(Meryem 19/4)

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاسْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا

“Rabbim !” demişti, “Kemiklerim zayıfladı, saçlarım iyice ağardı. Sana yaptığım dua sayesinde bugüne kadar hiç bunalmadım.”

(Meryem 19/5)

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا

Benden sonra yerime geçecek olanlardan endişeliyim. Eşim de kısır. Onun için bana, katından yerime geçecek bir veli bağışla.

(Enbiya 21/89)

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

Zekeriya da Rabbine bir gün şöyle seslenmişti: "Rabbim! En iyi varis sensin ama beni tek başıma bırakma."

(Enbiya 21/90)

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
وَيَدْعُونََنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ

Ona da olumlu karşılık verdik de eşini doğum yapabilecek hale getirerek Yahya'yı bağışladık. Onlar hayırlarda yarışır ve korku içinde umutla bize yakarırlardı. Onlar bize karşı saygılı kimselerdi.

(Meryem 19/6)

يَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلٍ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا

Hem bana, hem Yakup oğullarına mirasçı olsun. Rabbim! Onu beğenilen bir kişi yap."

(Al-i İmran 3/38)

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

Zekeriya, orada Rabbine dua etti: "Rabbim! Bana kendi katından temiz bir soy nasip et! Sen duamı dinlersin!" dedi.

(Al-i İmran 3/39)

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ

Mihrapta, namazda kıyamda iken melekler şöyle seslendiler: "Allah sana, Allah'ın bir sözünü onaylayacak; önder, kendine hâkim ve iyilerden bir nebî olacak olan Yahya'yı müjdeliyor."

(Meryem 19/7)

يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا

“Zekeriya! Sana bir erkek çocuk müjdeliyoruz. Adı Yahya’dır. Daha önce bu adı taşıyan birine rastlamadık.”

(Meryem 19/8)

قَالَ رَبِّ إِنِّي كُنتُ مِنَ الْكٰبِرِيَّاتِ وَبَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا

Zekeriya dedi ki “Rabbim! Bana oğlan çocuğu nereden? Eşim kısır, ben de ileri derecede yaşlıyım.”

(Meryem 19/9)

قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُن شَيْئًا

“Öyledir” dedi. Rabbin dedi ki ”O, bana kolaydır. Sen de daha önce hiçbir şey değilken seni yaratmıştım.”

(İnsan 76/1)

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا

“İnsan üzerinden uzun bir zaman geçti değil mi? Bu süre içinde o, hakkında bilgi olan bir şey değildi.”

(Meryem 19/10)

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا

Dedi ki “Rabbim, bana bir işaret oluştursun.” Dedi ki “Senin işaretin, sapasağlam olduğun halde üç gece geçmeden insanlarla konuşamamandır.”

(Al-i İmran 3/41)

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالعَشِيِّ وَاَلْبَكْرِ

Zekeriya: “Rabbim! Benim için bir gösterge belirle!” dedi. Allah: “Göstergen üç gün boyunca insanlarla, işaret dili dışında bir dille konuşamamandır. Rabbinin çokça an ve sabah akşam O’na ibadet et.” Dedi.

(Meryem 19/11)

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

Sonra mabedin iç odasından halkının karşısına çıktı, onlara: “Sabah akşam O’na ibadet edin” diye işaret etti.

(Meryem 19/12)

يَا يَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتِنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا

“Ey Yahya, Kitap’ı sıkı tut!” Daha çocukken ona doğru karar verme yeteneği vermiştik.

(Meryem 19/13)

وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا

Ona katımızdan yumuşak huy ve gelişmeye uygun bir yapı verdik. O, kendini korurdu.

(Meryem 19/14)

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا

Anasına ve babasına iyilik ederdi; zorba ve dik kafalı değildi.

(Meryem 19/15)

وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا

Doğduğu gün, ölüm günü ve yeniden diriltileceği gün onun için bir esenlik ve güvenlidir.

(Meryem 19/16)

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا

Bu Kitap'ta Meryem'in hikâyesini de anlat. Bir gün ailesinden ayrılmış, doğu tarafında bir yere çekilmişti.

(Meryem 19/17)

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا

Böylece onlarla kendi arasında bir engel oluşturmuştu. Derken ruhumuz Cebrail'i gönderdik, ona düzgün bir insan gibi göründü.

(Meryem 19/18)

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا

Meryem dedi ki "Senden Rahman'a sığınırım, eğer namuslu biri isen"

(Meryem 19/19)

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا

Dedi ki "Ben sadece Rabbinin elçisiyim; sana gelişkin bir oğul vermek için geldim."

(Meryem 19/20)

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا

Meryem dedi ki "Benim nereden çocuğum olacak; bana erkek eli değmedi. Yoldan çıkmış biri de değilim."

(Meryem 19/21)

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا

"Öyle olacak! dedi. Rabbin buyurdu ki 'O, bana kolaydır, onu insanlar için bir belge ve katımızdan bir ikram kılacağız.' Bu, kararı verilmiş bir iştir."

(Al-i İmran 3/59)

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Allah katında İsa'nın durumu tıpkı Adem'in durumu gibidir. Âdem'i topraktan yarattı sonra "Ol!" dedi; o da oluştu.

(Zuhruf 43/61)

وَأِنَّهُ لَعَلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرْنَ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

Muhakkak ki İsa, yeniden diriliş için bir bilimdir. Sakın o saat hakkında şüphe etmeyin, bana uyun; doğru yol budur.

(Meryem 19/22)

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا

Arkasından ona hamile kaldı. Onunla uzak bir yere çekildi.

(Meryem 19/23)

فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا أَيْتَنِّي مَتَىٰ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا

Sonra doğum sancıları onu, hurma ağacına doğru sürükledi. "Keşke daha önce ölseydim de unutulup gitseydim!" dedi.

(Meryem 19/24)

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا

Melek aşağıdan şöyle seslendi: "Üzülme! Rabbin alt taraftan bir pınar akıttı.

(Meryem 19/25)

وَهْزِي إِلَيْكَ بِجِدْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا

Bu hurma ağacını kendine doğru salla da üzerine taze olgun hurma dökülsün.

(Meryem 19/26)

فَكُلِّي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فِيمَا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ
صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا

Haydi, ye, iç; gözün aydın olsun. İnsanlardan birini görürsen de ki ‘Rahman’a oruç adadım; bugün tek bir insanla bile konuşamam.’”

(Meryem 19/27)

فَأْتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهَا قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا

Çocuğu kucaklayıp halkına getirdi. Dediler ki “Meryem! Kendini iğrenç bir hale düşürmüşsün.

(Meryem 19/28)

يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا

Ey Harun’un kız kardeşi! Baban kötü bir kişi değildir, anan da yoldan çıkmamıştır.”

(Meryem 19/29)

فَأَنسَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا

Bunun üzerine Meryem çocuğa işaret etti. Dediler ki “Beşikteki çocukla nasıl konuşalım?”

(Meryem 19/30)

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا

Çocuk şöyle dedi: “Ben Allah’ın kuluyum. O, bana kitap verecek ve beni nebi yapacaktır.

(Meryem 19/31)

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا

Nerede olursam olayım, beni bereketli kılacaktır. Hayatta olduğum sürece bana namaz ve zekat görevi yükleyecektir.

(Meryem 19/32)

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا

“Bana, anama iyi evlat olacağım; zorba ve isyankar olmayacağım bir yapı verdi.”

(Meryem 19/33)

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا

Bana selam olsun doğduğum gün, öleceğim gün ve yeniden diriltileceğim gün.”

(Meryem 19/34)

ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ

İşte Meryem oğlu İsa; onun hakkında şüphelendikleri şeyin gerçek ifadesi budur.

(Nisa 4/171)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى
ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْفِيهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا
تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

Ey Ehl-i Kitap! Dininizde aşırılık etmeyin, Allah hakkında sadece gerçeği söyleyin. Meryem oğlu İsa Mesih, başka değil, yalnızca Allah'ın elçisidir; Meryem'e ulaştırdığı "Ol" sözü ve kendinden bir ruhtur. Öyle ise Allah'a ve elçilerine inanıp güvenin. "Tanrı üçtür" demeyin; bundan vazgeçin; bu sizin hayrınıza olur. Allah tek ilahdır, başkası da yoktur. O'nun çocuğa ne ihtiyacı olur! Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi O'nundur. Size Allah'ın desteği yeter.

(Nisa 4/172)

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ
عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا

Mesih, Allah'a kulluktan geri durmuş değildir. Mukarreb melekler de öyle. Kim O'na kulluktan geri durur da büyüklük taslarsa Allah, onların hepsini huzuruna toplayacaktır.

(Meryem 19/35)

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Allah'ın çocuk edinmesi olacak iş değildir. O, bundan uzaktır. Allah bir işe karar verdiği zaman onun için sadece "Oluş" der sonra o şey oluşur.

(Bakara 2/116)

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهُ قَانِتُونَ

"Allah çocuk edindi!" dediler. O'nun çocuğa ne ihtiyacı olur! Göklerde ve yerde olan her şey O'nundur, hepsi O'na boyun eğer.

(Bakara 2/117)

بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Gökleri ve yeri, örneksiz yaratan O'dur. Bir şeyin olmasına karar verdi mi onun için sadece "Oluş!" der, o şey oluşur.

(Meryem 19/36)

وَأَنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

“Allah benim Rabbimdir, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O’na kul olun; doğru yol budur.”

(Zuhruf 43/63)

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

İsa, açık belgelerle gelince dedi ki: “Size hikmeti, anlaşılmadığımız bazı şeylerin açık çözümlerini göstermeye geldim. Artık Allah’tan çekinin de gönülden bana uyun.”

(Zuhruf 43/64)

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. O’na kul olun; doğru yol budur.”

(Zuhruf 43/65)

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ إِلِيمٍ

Sonra onlardan farklı kesimler ihtilafa düştüler. Bu yanlışı yapanların, o acıklı günün azabından çekecekleri var.”

(Zuhruf 43/66)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Onlar, kıyamet saatinin ansızın gelip çatmasından başka ne bekliyorlar? Farkına bile varamazlar.

(Meryem 19/37)

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ

İçlerinden farklı kesimler birbirlerine düştüler. Vay haline o büyük günde huzura çıkmayı göz ardı edenlerin.

(Tevbe 9/30)

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عَزِيزُ ابْنِ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ

Yahudiler; “Üzeyir Allah’ın oğludur” dediler. Hristiyanlar da “Mesih Allah’ın oğludur” dediler. Bunlar, onların dillerine doladıkları sözlerdir. Önceki kâfirlerin ağız ile konuşuyorlar. Allah canlarını alsın! Bu yanı sıra nasıl sürükleniyorlar?

(Tevbe 9/31)

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا
لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

Bilginlerini ve din adamlarını Allah ile aralarına koyup rab edindiler. Meryem oğlu Mesih’i de öyle. Oysa onlara verilen emir, sadece tek bir ilaha kul olmalarıdır. Ondaki başka ilah yoktur. Allah, onların ortak koştuklarından uzaktır.

(Meryem 19/38)

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Bize gelecekteki gün ne güzel işitecekler ve ne iyi göreceklerdir! Ama yanlışlar içindeki o kimseler bugün açık bir sapkınlık içindedirler.

(Meryem 19/39)

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

İş bitirildiğinde korumasız kalacakları güne karşı onları uyar. Onlar, olacakların farkında değildirler. Onlar inanıp güvenmiyorlar.

(Enbiya 21/1)

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ

İnsanların hesap verme zamanı yaklaştı. Oysa onlar gaflet içinde yüz çevirmektedirler.

(Mümin 40/18)

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطْمِينٍ مَّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ

Çok yakında gelecek olan o gün konusunda onları uyar. O, yüreklerin ağza geleceği, boğazların düğümleneceği gündür. Yanlış yapanların ne bir can yoldaşı olacak ne de sözü dinlenecek bir şefaatchisi.

(Meryem 19/40)

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا يُرْجَعُونَ

Yeryüzüne ve üzerindeki herkese mirasçı olacak olan biziz. Dönüş bizedir.

(Hicr 15/23)

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

Biziz hayat veren de öldüren de; biz! Ve her şeye biz mirasçı olacağız.

(Kasas 28/88)

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Allah ile birlikte bir başka ilahı yardıma çağırma. Allah'tan başka ilah yoktur. Allah dışında her şey etkisizleşecektir. Karar yetkisi ondadır. Hepiniz ona döndürüleceksiniz.

(Rahman 55/26)

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ

Yeryüzünde bulunan herkes geçicidir.

(Rahman 55/27)

وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

Kalan, İkramı bol olan ulu Rabbinin hükümdarlığıdır.

(Meryem 19/41)

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

Bu Kitap'ta İbrahim'in hikâyesini de anlat. O, özü sözü doğru bir nebi idi.

(Meryem 19/42)

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا

Bir gün babasına dedi ki “Ey babacığım! Dinlemeyen ve görmeyen bir şeye neden kulluk ediyorsun? O senin hiçbir ihtiyacını karşılamaz ki!

(Meryem 19/43)

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا

Ey babacığım! Sana gelmemiş olan bir bilgi bana geldi. Bana uy da sana düzgün bir yol göstereyim.

(Meryem 19/44)

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا

Ey Babacığım! Şeytan'a kulluk etme. Şeytan, Rahman'a başkaldırmıştır.

(Meryem 19/45)

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا

Ey Babacığım! Rahman'dan gelecek bir azabın seni çarpmasından ve senin şeytanın dostu haline gelmeden korkuyorum.”

(Meryem 19/46)

قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ الْهَيْبَةِ يَا إِبْرَاهِيمَ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهَ لِأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا

Babası dedi ki “İbrahim! Sen benim ilahlarımdan yüz mü çevirdin? Eğer vazgeçmezsen seni taşlayarak öldürürüm. Uzunca bir süre gözüme görünme!”

(Meryem 19/47)

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا

İbrahim dedi ki “Esenlik ve güvenlik içinde ol; Rabbimden seni bağışlamasını dileyeceğim. O, bana iyi davranır.

(Tevbe 9/114)

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ

İbrahim’in babasının bağışlanmasını istemesi sadece ona verdiği sözden dolayı idi. Ama onun Allah’a düşman olduğunu iyice anlayınca o işten uzak durdu. İbrahim çok içli ve yumuşak huyludur.

(Meryem 19/48)

وَأَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا

Sizden de Allah ile aranıza koyup yalvardıklarınızdan da uzaklaşıyorum. Ben Rabbime yalvarırım, Rabbime yaptığım dua sayesinde yoksun kalmayacağımı umuyorum.”

(Zuhuf 43/26)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ

Bir gün İbrahim, babasına ve halkına şöyle demişti: “Sizin taptıklarınızla hiç bir ilişğim yoktur.

(Zuhuf 43/27)

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ

Benim, beni yaratanın dışındakilerle bir ilgim olmaz. O, bana doğru yolu gösterecektir.”

(Meryem 19/49)

فَلَمَّا اعْتَرَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا

Onlardan ve Allah' ile aralarına koyup yalvardıklarından uzaklaşınca ona İshak'ı ve Yakub'u başışladık. Onların her ikisini de nebi yaptık.

(Meryem 19/50)

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا

Onlara da katımızdan bir ikramda bulunduk ve doğru kişilerin, dilden dile anlattıkları yüksek bir değer verdik.

(Nahl 16/120)

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

İbrahim tek başına bir ümmetti. Allah'a boyun eğdi, hep doğruya yönelirdi ve müşriklerden olmamıştı.

(Nahl 16/121)

شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ إِجْتَبِيَهُ وَهَدَيْهِ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Allah'ın nimetlerine teşekkür ederdi. Allah ona fırsat verdi ve doğru bir yola yöneltti.

(Nahl 16/122)

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

Ona bu dünyada bir güzellik verdik. O, öbür dünyada da elbette iyilerden olacaktır.

(Nahl 16/123)

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Sana da şunu vahyettik: "Hep doğruya yönelen ve müşriklere karışmamış olan İbrahim'in dinine uy"

(Meryem 19/51)

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

Bu Kitap'ta Musa'yı da anlat. O, yürekten bağlıydı; nebi olan elçi idi.

(Meryem 19/52)

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا

Ona, Tur'un sağ yamacından seslenmiş, özel bir konuşma için yaklaştırmıştık.

(Ta Ha 20/11)

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى

Ateşin yanına varınca “Musa!” diye bir ses yükseldi.

(Ta Ha 20/12)

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

“Ben, evet ben! Senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar. Çünkü sen, kutsal Tuva vadisindesin.

(Ta Ha 20/13)

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى

Ben seni seçtim. Şimdi sana bildirilecek şeyleri dinle.

(Ta Ha 20/14)

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

Ben! Evet ben Allah'ım; benden başka ilah yoktur. Sen, bana kulluk et ve benim zikrim için namazı düzgün ve sürekli kıl.

(Meryem 19/53)

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا

Ona ikramda bulunarak, kardeşi Harun'u da nebi olarak armağan etmiştik.

(Ta Ha 20/25)

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي

Musa dedi ki “Rabbim! Göğsümü genişlet.

(Ta Ha 20/26)

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي

İşimi kolaylaştır,

(Ta Ha 20/27)

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِيْ

Dilimdeki düğümü çöz.

(Ta Ha 20/28)

يَفْقَهُوا قَوْلِيْ

Çöz de sözlerimi iyi anlasınlar.

(Ta Ha 20/29)

وَاجْعَلْ لِّيْ وَزِيْرًا مِنْ اَهْلِيْ

Ailemden birini de bana yardımcı yap.

(Ta Ha 20/30)

هُرُوْنَ اَخِيْ

Kardeşim Harun'u.

(Ta Ha 20/31)

اَشْدُدْ يَةَ اَزْرِيْ

Onunla arkamı güçlendir.

(Ta Ha 20/32)

وَاشْرِكْهُ فِيْ اَمْرِيْ

Onu işime ortak et.

(Ta Ha 20/33)

كَي نُسَبِّحَكَ كَثِيْرًا

Böyle yap ki sana çok ibadet edelim.

(Ta Ha 20/34)

وَنَذْكُرَكَ كَثِيْرًا

Senin emirlerini daha çok hatırlayalım.

(Ta Ha 20/35)

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا

Çünkü Sen bizi görmektesin.”

(Ta Ha 20/36)

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى

Allah dedi ki “Musa! Bütün isteklerin verildi.”

(Meryem 19/54)

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

Bu Kitap'ta İsmail'i de anlat. O, sözünü tutmuştu; nebi olan elçiydi.

(Saffat 37/100)

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ

İbrahim; Ya Rab! Bana iyi birini bağışla” .

(Saffat 37/101)

فَبَشِّرْ نَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ

Biz de ona, iyi huylu bir erkek çocuğu müjdesi verdik.

(Saffat 37/102)

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ
يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ

Kendisine yardımcı olacak yaşa gelince oğluna dedi ki “Yavrucuğum, rüyamda seni gerçekten boğazladığımı görüyorum. Düşün bakalım, ne dersin?” Dedi ki: “Babacığım, sana ne emrediliyorsa onu yap. İnşallah sabırlı davrananlardan olduğumu göreceksin.”

(Saffat 37/103)

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ

Ne zaman ki ikisi de Allah'a teslim oldu; İbrahim onu, alını yere gelecek şekilde yatırdı.

(Saffat 37/104)

وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ

O zaman ona; “Ey İbrahim!” diye seslendik.

(Saffat 37/105)

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَىٰ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

“Rüyanın gereğini yaptın. Biz güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.

(Saffat 37/106)

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

Gerçekten bu, yıpratıcılığı açık bir imtihandı.”

(Saffat 37/107)

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ

Kesilecek büyük bir hayvanı onun fidyesi olarak verdik.

(Saffat 37/108)

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

Arkadan gelenler onları bu halleriyle andılar.

(Meryem 19/55)

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا

Ailesine namazı ve zekâtı emreder ve Rabbinin katında beğenilirdi.

(Ta Ha 20/132)

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ

Ailene namazı emret, sen de namaza devam et. Senden rızık istemez, sana rızık veririz. Mutlu son, Allah'tan çekinerek kendini korumanındır.

(Meryem 19/56)

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

Bu Kitap'ta İdris'i de anlat. O da özü sözü doğru olan bir nebi idi.

(Meryem 19/57)

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا

Onu yüce bir yere yükseltmiştik.

(Mümin 40/78)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ

Senden önce de elçiler gönderdik; kiminin hikayesini sana anlattık, kimininkini de anlatmadık. Hiçbir elçi, Allah'ın izni olmadan mucize getiremez. Allah'ın emri gelince iş gerçekten biter. Boş işlere dalanlar orada kaybederler.

(Meryem 19/58)

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا

وَبُكْيًا

İşte bunlar Allah'ın mutluluk verdiği nebilerdendir; Âdem'in soyundan, Nuh ile birlikte gemiye bindirdiklerimizden, İbrahim'in ve İsrail'in soyundan olup kendilerine doğru yolu gösterdiğimiziz ve seçtiğimiz kimselerdir. Onlara Rahman'ın ayetleri okununca gözleri dolarak secdeye kapanırlardı.

(Secde 32/15)

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا حَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا
يَسْتَكْبِرُونَ

Ayetlerimize sadece, kendilerine anlatıldığı zaman secde edenler ve her şeyi güzel yapmasına karşılık Rablerine kulluk edenler inanırlar. Onlar büyüklük de taslamazlar.

(İsra 17/107)

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ
لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا

De ki “Siz ona ister inanın, ister inanmayın. Daha önce kendilerine bu konuda bilgi verilmiş olanlara Kur’ân okunduğu zaman çenelerinin üstüne kapanıp secde ederler.

(İsra 17/108)

وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا

Derler ki “Rabbimize boyun eğerez; demek ki Rabbimizin verdiği söz gerçekleşmiş.”

(İsra 17/109)

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا

Çenelerinin üstüne kapanır ağlarlar. Bu onların saygısını artırır.

(Meryem 19/59)

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا

Onların arkasından gelenler, arzularına uyarak namazı ihmal ettiler. Onlar, yakında yanlış kurgularıyla yüzleşeceklerdir.

(Araf 7/169)

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ
لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالِدَارُ الْأُخْرَى خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Arkalarından o Kitab'a mirasçı olan yeni bir nesil geldi. Şu en düşük olanın geçici menfaatine yapışır, "Allah bizi bağışlayacaktır" derlerdi. Öyle bir şey daha gelse onu da alırlardı. Allah'a karşı yalnızca gerçeği söyleyeceklerine dair o Kitapta onlardan alınmış bir sözün sorumluluğu altında değiller miydi? Üstelik onda olan bilgiye de sahiplerdi. Allah'tan çekinerek kendini koruyanlar için hayırlısı Ahiret yurdu. Aklınızı kullanmaz mısınız?

(Meryem 19/60)

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا

İçlerinden dönüş yaparak tevbe eden inanıp güvenen ve iyi iş yapmış olanlar Cennet'e girecekler ve hiçbir haksızlığa uğramayacaklardır.

(Meryem 19/61)

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا

Rahman'ın kullarına söz verdiği görülmemiş kalıcı cennetlere gireceklerdir. O'nun sözü yerine getirilir.

(Nisa 4/122)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا

İnanıp güvenen ve iyi işler yapanları, bozulmadan sürekli kalmak üzere içinden ırmaklar akan cennetlere sokacağız. Bu, Allah'ın sözüdür; gerçekleşecektir. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir?

(Enbiya 21/101)

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ

Yaptıklarının en güzeli ile karşılama sözü verilenler ise cehennemden uzak tutulacaklardır.

(Enbiya 21/102)

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ

Cehennemin hıştırtısını bile duymayacak, onlar da canlarının çektiği nimetler içinde ölümsüz olacaklardır.

(Secde 32/17)

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Yaptıkları işlere karşılık onlar için, gözleri kamaştırın ne güzellikler sakladığımızı kimse bilemez.

(Meryem 19/62)

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

Orada boş söz dinlemeyeceklerdir. Sadece “Selam” sözü. Orada onlar için sabah akşam rızıklar vardır.

(Zümer 39/73)

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ

Rablerinden çekinerek kendini korumuş olanlar ise bölükler halinde Cennet’e gönderileceklerdir. Oraya varınca kapıları açılacak ve bekçiler şöyle diyeceklerdir: “Esenlik ve güvenlik artık size Selâmun Aleykum!. Ne iyi yaptınız. Ölümsüz olarak kalmak üzere girin içeriye.”

(Yunus 10/10)

دَعْوِيهِمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَأٰخِرُ دَعْوٰيهِمْ اَنْ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Bunların oradaki duaları : “Biz sana içten boyun eğiyoruz Allah’ım”; sağlık dilekleri de “Esenlik ve güvenlikle, selam” sözleridir. Dualarının sonu da şöyle olur: “Her şeyi güzel yapan yalnız Allah’tır. O, tüm varlıkların Rabbidir.”

(Hakka 69/24)

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

Onlara şöyle denecek: “Yiyin, için; afiyet olsun! Bunlar, geçmiş günlerde yaptıklarınızın karşılığıdır.”

(Mürselat 77/43)

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“Yaptıklarınıza karşılık, gönül rahatlığıyla yiyip için.”

(Mürselat 77/44)

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Biz, güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz

(Meryem 19/63)

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا

Kullarımızdan Allah’tan çekinerek kendilerini koruyanlara vereceğimiz Cennet, işte budur.

(Fussilet 41/30)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا
وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

“Rabbimiz Allah’tır” deyip doğru davrananlara, melekler inerek şöyle derler: “Korkmayın, kaygılanmayın; size söz verilen Cennet’le sevinin”.

(Fussilet 41/31)

نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا
تَدْعُونَ

“Biz, dünya hayatında sizin yakın dostlarınızдық, Ahirette de öyle olacaktır. Burada gönlünüzün çektiği her şey sizindir. Olmasını arzuladığınız şeyler de sizindir.

(Meryem 19/64)

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا

Biz, Rabbinin emri olmadan inmeyiz. Önümüzde, arkamızda ve ikisinin arasında ne varsa hepsi O’nundur. Senin Rabbin unutkan değildir.

(Meryem 19/65)

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا

O, göklerin, yerin ve onların arasında olanların Rabbidir. Sen O'na kulluk et ve kullukta sebat et. O'nun adını taşımaya layık başka birini biliyor musun?

(Araf 7/180)

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

En güzel isimler Allah'ın isimleridir. O'na, onlarla yalvarın. Allah'ın isimleri konusunda sınırları aşanları bırakın. Onlar, ettiklerinin cezasını bulacaklardır.

(Ta Ha 20/8)

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ

Allah; O'ndan başka ilah yoktur. En güzel isimler O'nundur.

(Meryem 19/66)

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا

İnsan der ki “Öldüğümde, gerçekten daha sonra diriltilip çıkarılacak mıyım?”

(Hac 22/5)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ثُرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يَتُوفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِّن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَىٰ الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِّن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

Ey insanlar! Kabirlerden kalkma konusunda şüpheniz varsa: Sizi topraktan, sonra dölllenmiş yumurtadan, sonra alakadan, sonra da yapısı belli belirsiz bir çığnem et parçasından yarattık. Bu, size olup biteni açıklamamız içindir. Yaşamasını uygun gördüğümüzü belirli bir süreye kadar rahimlerde tutar, sonra sizi bir çocuk olarak çıkarırız. Sonra da güçlü kuvvetli halinize gelesiniz diye. Kiminiz vefat ettirilir, kiminiz de ömrünün en düşkün çağına kadar yaşatılır ki bilirken bilemez hale gelsin. Toprağı da kupkuru görürsün ama üzerine suyu indirdik mi kıpırdar, kabarrı ve her türlü güzel bitkiden bir eş bitirir.

(Hac 22/6)

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Bu, Allah'ın gerçek varlık olmasından dolayı böyledir. Ölülere can veren O'dur. O, her şeye bir ölçü koyar.

(Meryem 19/67)

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا

O insan, önceleri hiç bir şey değilken kendini yarattığımızı aklına getirmez mi?

(İnsan 76/1)

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا

“İnsan üzerinden uzun bir zaman geçti değil mi? Bu süre içinde o, hakkında bilgi olan bir şey değildi.

(İnsan 76/2)

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

Biz insanı, çok karışımı döllenmiş yumurtadan yarattık. Yıpratıcı bir imtihandan geçireceğiz; o nedenle onu dinleyen ve gören bir varlık haline getirdik.

(Meryem 19/68)

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًا

Rabbine yemin olsun ki onları, şeytanlarıyla birlikte toplayacağız. Sonra alevli ateşin çevresinde diz çöktüreceğiz.

(Araf 7/38)

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِيَهُمْ لِأُولِيهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ

Allah onlara: “Sizden önce gelmiş insanlar ve cinlerle beraber şu ateşe girin!” diyecektir. Oraya giren her toplum (ümme), kendi yoldaşına lanet edecek; hepsi orada derlenip toparlanınca da sonrakiler öncekiler için şöyle diyeceklerdir: “Rabbimiz! Bizi işte bunlar sapırdılar. Sen bunlara o ateşin azabını iki kat ver.” Allah diyecek ki “Hepinizinki iki kat ama bilmiyorsunuz.”

(Meryem 19/72)

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا

Allah'tan çekinerek kendini korumuş olanları kurtaracak, yanlışlar içinde olanları da orada diz üstü çökmüş olarak bırakacağız.

(Meryem 19/69)

ثُمَّ لَنُنزِرَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا

Sonra her sınıfın içinden Rahman'a en güçlü baş kaldıranları çekip ayıracağız.

(Kasas 28/39)

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

Hem Firavun, hem de orduları, hak etmedikleri halde o topraklarda büyüklük taşıyor, huzurumuza döneceklerini asla beklemiyorlardı.

(Kasas 28/40)

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

Biz de onu alıp ordularıyla birlikte nehire gömdük. O zalimlerin sonunun nasıl olduğunu bir düşün.

(Kasas 28/41)

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ

Onları, cehenneme çağıran önderlere dönüştürmüştük. Kıyamet gününde de yardım görmeyecekler.

(Kasas 28/42)

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ

Bu dünyada dışlanmışlık peşlerini bırakmadı. Kıyamet günü de onlar çirkinleştirilmiş kimseler olacaklardır.

(Meryem 19/70)

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا

Zaten Cehennemde sürekli kalmayı kimin hak ettiğini iyi biliriz"

(Meryem 19/71)

وَأَن مِّنكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا

Sizden oraya suya koşarcasına gitmeyecek yoktur. Bu, Rabbinin uygulamayı üstlendiği kesin hükümdür.

(Meryem 19/86)

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِدًّا

Günahkarları, suya koşarcasına cehenneme sevk edeceğiz.

(Hud 11/96)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

Şurası bir gerçek ki Musa'yı da ayetlerimizle ve açık bir delille elçi gönderdik,

(Hud 11/97)

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ

Onu Firavun'a ve önde gelen adamlarına gönderdik. Onlar Firavun'un emrine girmişlerdi. Oysa Firavun'un emri gerçeklere uymuyordu.

(Hud 11/98)

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ

Kıyamet günü halkının önüne düşecek, suya götürür gibi onları ateşe götürecektir. Başına varılan su ne kötü sudur! Ne kötü varıştır o varış!

(Hud 11/99)

وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بئس الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ

Onlar bu dünyada da kıyamet gününde de dışlanmışlardır. Ne kötü ikramdır o ikram!

(Meryem 19/72)

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا

Allah'tan çekinerek kendini korumuş olanları kurtaracak, yanlışlar içinde olanları da orada diz üstü çökmüş olarak bırakacağız.

(Casiye 45/28)

وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Dini toplumların her birini diz çökmüş olarak göreceksin. Her toplum kendi kitabına çağrılacak; o gün hepiniz yaptığının karşılığını bulacaksınız.

(Casiye 45/29)

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Bu, size bütünüyle gerçekleri söyleyen Kitabımızdır. Yapıp ettiğiniz her şeyi kayda geçirmekteyiz.

(Casiye 45/30)

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

İnanıp güvenen ve iyi işler yapanları, Rableri ikramı ile kuşatacaktır. Açık başarı işte budur.

(Casiye 45/31)

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

Ayetleri görmezlikten gelen kafirlere şöyle denilecektir: “Ayetlerimiz size okunmamış mıydı? Ama kendinizi büyük görüp suçlu bir topluluğa dönüşmüştünüz.”

(Meryem 19/73)

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا

وَأَحْسَنُ نَدِيًّا

Kendilerine, birbirini açıklayan ayetlerimiz okununca bu kâfirler müminlere şöyle derlerdi:
“Bu iki kesimden hangisinin konumu daha iyi, çevresi daha etkindir?”

(Meryem 19/74)

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَتَانَا وَرِئِيًّا

Kendilerinden önce nice nesilleri etkisizleştirmiştik, onların evi barkı daha düzgün, görüntüleri daha iyi idi.

(Rum 30/9)

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Yeryüzünde de dolaşmadılar mı ki, kendilerinden önce gelenlerin sonunun ne olduğunu görsünler. Öncekiler bunlardan çok daha güçlü kimselerdi. Toprağı işlemişler ve bunların şenlendirmelerinden daha çok şenlendirmişlerdi. Elçileri de onlara apaçık belgeler getirmişlerdi. Allah onlara yanlış yapmamıştı; yanlışları onlar kendilerine yaptılar.

(Sebe 34/45)

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

Bunlardan öncekiler de yalana sarılmışlardı. Üstelik bunlar, öncekilere verdiklerimizin onda birini bile ulaşamadılar. Buna rağmen onlar da elçilerimi yalanlamışlardı. Onları nasıl da tanınmaz hale getirdim.

(Meryem 19/75)

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا

De ki “Kim sapıklık içindeyse varsın Rahman onun süresini uzatsın. Nasıl olsa tehdit edildikleri azabı, ya da kıyamet saatini görünce kimin yerinin daha kötü, kimin arkasının daha zayıf olduğunu öğreneceklerdir.”

(Al-i İmran 3/178)

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِأَنْفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ

Kâfirler, onlara fırsat vermemizin kendileri için bir iyilik olduğunu sanmasınlar. Fırsatı, günahlarını artırınsınlar diye veriyoruz. Onların hak ettiği alçaltıcı bir azaptır.

(İbrahim 14/42)

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

Sakın Allah'ı, yanlışlar içinde olanların yaptıklarından habersiz sanma. Onları sadece gözlerin dona kalacağı güne kadar erteliyor.

(Meryem 19/76)

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا

Allah yola gelenlerin yolunu daha da doğrultur. Kalıcı iyi işlerin, Rabbin katındaki sevabı da daha iyi, sonucu da daha iyidir.

(Nisa 4/175)

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا

Allah, kendisine inanıp güvenen ve o Nur'a sıkı sarılanları ikramı ve bol nimeti ile kuşatacak ve onları kendine götüren doğru bir yola yönlendirecektir.

(Muhammed 47/17)

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَاتَّبَهُمْ تَقْوِيَهُمْ

Allah, doğru yola girenlerin doğruluklarını artırır, onlara korunma imkânları sağlar.

(Meryem 19/77)

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِينَ مَالًا وَوَلَدًا

Ayetlerimizi görmezlikten geleni gördün mü? Der ki "Elbette bana mal da verilecek, evlat ta."

(Kehf 18/34)

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا

Adam güzel bir gelir sağlamış; arkadaşıyla konuşurken şöyle diyor: "Benim malım seninkinden çok, adamlarım da daha güçlü."

(Kehf 18/35)

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا

Adam, bahçesine girip kendine kötülük ederek diyor ki "Buranın harap olacağını hiç sanmam.

(Kehf 18/36)

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا

Kıyamet saati diye bir şeyin olacağını da hiç sanmam ama şurası bir gerçek ki eğer Rabbinin huzuruna çıkarılsam kesinlikle bundan daha iyisini bulurum."

(Fussilet 41/50)

وَلَيْنُ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لِيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً
وَلَيْنُ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ
مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

Başına gelen sıkıntıdan sonra ona ikramda bulunsak der ki “Bu bana özeldir; artık geçti, kıyamet saati diye bir şeyin olacağını da o günlerin bir daha geleceğini de sanmam. Rabbimin huzuruna çıkarılacak olsam bile benim için çok güzel şeyler verilir.” Nankörlük edenlere, neler yaptıklarını elbette bildireceğiz, elbette onlara ağır bir azap tattıracağız.

(Meryem 19/78)

أَطَّلَعَ الْغَيْبِ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

Bu kimse gizli bilgilere mi ulaştı, yoksa Rahman’ın katından söz mü aldı?

(Meryem 19/79)

كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا

Böyle şeyler olamaz. Ama biz onun söylediği bu sözü kayda geçireceğiz ve azabına azap ekleyeceğiz.

(Meryem 19/80)

وَنَرْتُهُمَا يَنْزِلُ عَلَيْهِمَا نَارٌ مِّن سَمَوَاتٍ مُّضَاتٍ

Onun sözünü ettiği şeyler; malı ve evladı bize kalacaktır. Kendisi de karşımıza tek başına gelecektir.

(Enam 6/94)

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءَ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

Allah tarafından onlara denecek ki “Size verdiklerimizi arkanızda bırakıp ilk önce yarattığımız gibi karşımıza tek tek geldiniz. İşlerinizde size eşlik edeceklerini kurguladığınız şefaatçilerinizi de yanınızda göremiyoruz. Aranız iyice açılmış; kuruntusunu ettikleriniz sizden savuşup kaybolmuşlar”

(Meryem 19/81)

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا

Üstünlük elde etmek için Allah ile aralarında bir takım ilahlar edindiler.

(Ankebut 29/25)

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوِيكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ

İbrahim dedi ki “Sizin bu putlara tutunmanız sadece dünya hayatında aranızda kaynaşmaya vesile olsun dindedir. Kıyamet günü biriniz diğerini görmek istemeyecek her biriniz diğerini dışlayacaktır. Sığınacağınız yer o ateştir. Size yardım eden de olmayacaktır.

(Meryem 19/82)

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا

Böyle şey olmaz. O uydurdukları ilahlar, bunların yaptığı kulluğu tanımayacak, bunlara karşı çıkacaklardır.

(Yunus 10/28)

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَائِكُمْ فَرَيْلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ

Onların hepsini topladığımız gün Allah’a ortak uyduranlara “Sizler ve ortak saydıklarınız! Olduğunuz yerde kalın!” diyeceğiz, sonra da aralarını ayıracağız. Ortak saydıkları diyecekler ki “Siz sadece bize kul olmuyordunuz ki!”

(Yunus 10/29)

فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ

“Aramızda şahit olarak Allah yeter. Bize kulluk ettiğinizi, gerçekten fark edememiştik.”

(Kasas 28/63)

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ
مَا كَانُوا مِنَّا بِعُبُودٍ

Cezayı hak edenler diyecekler ki: “Rabbimiz! Bunlar, hayallere daldırdığımız kimselerdir; tıpkı bizim daldığımız gibi daldırdık. Onlardan ilişkimizi kesip sana yöneldik. Zaten kulluk ettikleri yalnız biz değildik”.

(Rum 30/13)

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءٌ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ

Allah’a ortak saydıkları arasından bir şefaatchileri de olmayacaktır. Zaten ortak saydıklarını tanımazlıktan geleceklerdir.

(Meryem 19/83)

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا

Hiç görmedin mi o kâfirlere şeytanları göndeririz de onları sarstıkça sarsarlar?

(Şuara 26/221)

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنْزَلُ الشَّيَاطِينُ

Şeytanların kimin peşini bırakmadığını size bildireyim mi?

(Şuara 26/222)

تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٌ

Onlar, hayırsız düzenbazlardan hiç birinin peşini bırakmazlar.

(Zuhruf 43/36)

وَمَنْ يَعْتَسِ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

Kim Rahman’ın Zikri’nden yüz çevirirse, başına bir şeytan sararız; o, onunla beraber olur.

(Zuhruf 43/37)

وَأَنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

Şeytanlar bu gibileri yoldan çevirirler ama bunlar doğru yolda olduklarını sanırlar.

(Zuhruf 43/38)

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا آئِنْتِ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ

Huzurumuza gelince ona şöyle diyecektir: “Keşke benimle senin aranda doğu ile batı kadar bir mesafe olsaydı!
Bu ne kötü bir birliktelikmiş!”

(Zuhruf 43/39)

وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

Pişmanlığın bugün size bir yararı olmayacaktır, çünkü yanlış yaptınız. Bu azabı birlikte çekeceksiniz.

(Meryem 19/84)

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا

Onlara karşı aceleci olma; biz onlar için gün sayıyoruz.

(Nahl 16/1)

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

Allah’ın emri gelecektir; acele etmeyin. Allah, onların ortak saydıkları şeylerden uzak ve yücedir.

(Meryem 19/85)

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا

Allah’tan çekinerek korunanları, Rahman’ın huzurunda, seçkin heyetleri ağırlar gibi topladığımız günde,

(Zuhruf 43/68)

يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

“Ey bana kul olanlar! Bugün sizin üstünüzde ne bir korku olacak ne de üzüleceksiniz.

(Zuhruf 43/69)

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ

Sizler; ayetlerimize inandınız ve tam teslim oldunuz!

(Zuhruf 43/70)

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ

"Size eşlik edenlerle birlikte Cennet'e girin; oradaki ikramlardan etkileneceksiniz."

(Zuhruf 43/71)

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Çevrenizde altın tepsiler ve testiler dolaştırılacak, canınızın çektiği, gözlerinizin görmek istediği ne varsa hepsi oradadır. Siz orada ölümsüz olacaksınız.

(Zuhruf 43/72)

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Yaptığınız çalışmalara karşılık size verilen Cennet, işte budur.

(Meryem 19/86)

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِدًا

Günahkarları, suya koşarcasına cehenneme sevk edeceğiz.

(Meryem 19/71)

وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا

Sizden oraya suya koşarcasına gitmeyecek yoktur. Bu, Rabbinin uygulamayı üstlendiği kesin hükümdür.

(Meryem 19/87)

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

Rahman'dan söz almış olanlar dışında kimse şefaatten yararlanma hakkına sahip olamayacaktır.

(Zümer 39/44)

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

De ki “Şefaata yetkisi tümüyle Allah’ın elindedir. Göklerin ve yerin hakimiyeti O’ndadır. Zaten sonunda tekrar yaratılıp O’nun huzuruna çıkarılacaksınız.”

(Necm 53/26)

وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى

Göklerde çok melek var ama onların şefaati işe yaramaz. İşe yaraması için Allah’ın tercih ettiği kişiye, O’nun izni ve rızası ile olması gerekir.

(Meryem 19/88)

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا

“Rahman çocuk edindi” dediler.

(Meryem 19/89)

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا

Gerçekten çok çirkin bir söz söylediler.

(Meryem 19/90)

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا

Bundan dolayı neredeyse gökler parçalanacak, yer yarılacak ve dağlar çökecekti.

(Meryem 19/91)

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا

Bunlar sırf “Rahman’ın çocuğu var” dedikleri için olacaktı.

(Meryem 19/92)

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

Rahman’ın çocuk edinmesi olacak şey değildir.

(Enbiya 21/26)

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَ اللَّهِ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ

“Rahman evlat edindi” dediler. Allah’ın onunla ilgisi olmaz. Evlat dedikleri kişiler ikram görmüş kullardır.

(Zümer 39/4)

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَ اللَّهِ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

Allah çocuk edinmek istese, yarattıkları içinden beğendiğini seçerdi. O’nun çocukla ilgisi olmaz. O, tek olan Allah’tır, karşı konulmaz bir güce sahiptir.

(Meryem 19/93)

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا

Göklerde ve yerde kim varsa hepsi kul olarak Rahman’nın huzuruna gelirler.

(Zuhruf 43/81)

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ

De ki “Rahman’ın çocuğu olsa ona, herkesten önce ben kulluk ederim.

(Zuhruf 43/82)

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

Hem göklerin ve yerin Rabbi hem de arşın Rabbi olan Allah, onların yaptığı nitelemelerden uzaktır.”

(Meryem 19/94)

لَفَدَّ أَحْصِيهِمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا

Allah, onların hepsini teker teker sayıp hesabını çıkarmıştır.

(Kehf 18/49)

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِي هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

Defterleri önlerine konur. Günahkarların, defterde olanlardan korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki "Eyvah! Bu nasıl defter ki küçük büyük bırakmadan hepsini sayıp dökmüş." Yaptıkları her şeyi karşılarında hazır bulurlar. Senin Rabbin kimseye yanlış yapmaz.

(Araf 7/37)

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّى إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَافِرِينَ

Bir yalanı Allah'a atfeden veya âyetleri karşısında yalana sarılandan daha yanlış yapan kim olabilir? Defterlerinde yazılı suçlarının cezası onları bulacaktır. Elçilerimiz canlarını almaya gelince: "Hani o Allah'tan önce yardıma çağırdıklarınız?" diyecekler, onlar da "Kaybolup gittiler!" diye cevap vereceklerdir. Kendilerinin kafir olduklarına bizzat şahitlik edeceklerdir.

(Enbiya 21/22)

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

Göklerde ve yerde Allah'tan başka ilahlar olsaydı, ikisi de bozulurdu. Bütün yönetimin Rabbi olan Allah, onların nitelermelerinden uzaktır.

(Enbiya 21/23)

لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ

Allah'a ne yaptığı sorulamaz, ama onlara sorulacaktır.

(Meryem 19/95)

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا

Hepsi kıyamet günü tek başına O'na gelecektir.

(Enam 6/94)

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءَ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

Allah tarafından onlara denecek ki "Size verdiklerimizi arkanızda bırakıp ilk önce yarattığımız gibi karşımıza tek tek geldiniz. İşlerinizde size eşlik edeceklerini kurguladığımız şefaatçilerinizi de yanınızda göremiyoruz. Aranız iyice açılmış; kuruntusunu ettikleriniz sizden savuşup kaybolmuşlar"

(Kehf 18/48)

وَعَرِّضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا

İnsanlar sıralar halinde Rabbinin huzuruna çıkarılırlar. "Karşımıza, ilk yarattığımız gibi geldiniz. Aslında sizin için buluşma yeri ve zamanı belirlemeyeceğimizi sanmıştınız."

(Meryem 19/96)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا

İnanıp güvenen ve iyi iş yapanlar için Rahman, bir sevgi oluşturacaktır.

(Hud 11/90)

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ

Rabbinizden bağışlanma dileyin de artık O'na yönelin. Çünkü benim Rabbimin ikramı boldur, sevgi doludur."

(Büruc 85/14)

وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ

Bağışlaması çok, sevgisi çok olan da O'dur.

(Al-i İmran 3/103)

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۗ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً
فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ
مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

Allah'ın ipine hep beraber sıkı sarılın, ondan ayrılmayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini aklınızdan çıkarmayın.
Bir zamanlar aranızda düşmanlıklar vardı; Allah, kalplerinizi birbirine ısındırdı da O'nun nimeti sayesinde
kardeşler oldunuz. Bir ateş çukurunun kenarındaydınız, sizi oradan O kurtardı. Allah, âyetlerini böyle açıklar ki
doğru yolu bulasınız.

(Fetih 48/29)

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ۗ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ۗ ذَلِكَ مَثَلَهُمْ فِي
التَّوْرَةِ وَمَثَلَهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ
يُعِجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ۗ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً
وَأَجْرًا عَظِيمًا

Muhammed Allah'ın elçisidir. Onunla birlik olanların, kendini doğrulara kapatanlara karşı sarsılmaz duruşları
vardır. Birbirlerine karşı ise merhametlidirler. Allah'ın rızasını ve ikramını kazanmak için rüku ve secde
ettiklerini görürsün. Onları tanıtan, secdenin yüzlerinde bıraktığı etkidir. Tevrat'ta da böyle anılırlar. İncil'de ise
filiz vermiş ekine benzetilirler. Güçlenmiş, kalınlaşmış, sapı üzerinde dik durmuş, çiftçileri pek hayran bırakan
ekin gibidir. Bunlar, kendini doğrulara kapatanları kışkırtmak içindir. Allah, onlardan inanıp güvenen ve iyi
işler yapanlara bağışlama ve büyük bir ödül vadetmiştir.

(Meryem 19/97)

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَا هُ بِلسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا

Kur'ân'ı senin dilinle kolaylaştırdık ki kendini koruyanlara onunla müjde veresin, karşı koyan
topluluğu da uyarasın.

(Duhan 44/58)

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَا هُ بِلسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

Bunu senin dilinle kolay anlaşılır hale getirdik ki akıllarını başlarına alsınlar.

(İbrahim 14/4)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Biz, her elçiyi kendi halkının dili ile göndeririz ki her şeyi onlara açık açık anlatsın. Bundan sonra Allah, gereğini yapanı sapık sayar, gereğini yapanı da yoluna kabul eder. Daima üstün ve bütün kararları doğru olan O'dur.

(Fussilet 41/44)

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَعْجَمِيًّا وَعَرَبِيًّا قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ

Kur'an'ı, yabancı bir dilde oluştursaydık derlerdi ki "Ayetleri açıklansa ya? Arap'a hiç yabancı dilde bir kitap olur mu?" De ki "O, inanıp güvenenler için doğru yolu gösteren ve şifa olan tedavi eden bir kitaptır. İnanmayanların sanki kulakları tıkalı, müminlere karşı gözleri sanki kördür. Kendilerine uzak bir yerden seslenen kişiler gibidirler.

(Kamer 54/17)

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

Doğru bilgiye ulaşılsın diye Kur'an'ı kolaylaştırdık. Öğüt alan var mı?

(Meryem 19/98)

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

Onlardan önce nice nesilleri etkisizleştirdik. Şimdi onlardan birini hissedebiliyor veya onların bir kıpırdamasını işitiyor musun?

(Kaf 50/36)

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيسٍ

Onlardan önce, daha üstün vurucu güce sahip nicelerini etkisizleştirdik. Ülkelerinde kazmadık yer bırakmamışlardı. Onlardan geriye kalan var mı?

(Nahl 16/26)

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ
وَآتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

Kendilerinden önce gelenler de oyun kurmuşlardı. Allah yapılarını temellerinden sarsmış ve çatılarını tepelerine yıkmıştı. O azap onlara hiç beklemedikleri yerden gelmişti.
